ମେସର୍ସ ଆଦିତ୍ୟ ମିନେରାଲସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ

ବନାମ

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ

7, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1999

[ଏସ୍. ପି. ଭରୁଚା, ବି. ଏନ୍. କିରପାଲ, ଭି. ଏନ୍. ଖାରେ, ଏସ୍. ଏସ୍. ମହମ୍ମଦ

କାଦରୀ ଏବଂ ଡି. ପି. ମୋହପାତ୍ର, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961

ରାଜସ୍ୱ-ବ୍ୟୟ-15 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଖଣି ଅନୁଜ୍ଞା ପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିବା କରଦାତା-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ପରିମାଣର ରାଶି ପ୍ରତ୍ୟାଭୁତି ରାଶି ଭାବରେ ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତି ମାସର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାୟୋଜିତ କରାଯାଉଥିଲା- ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ଭଡ଼ା ପରିମାଣ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବୋଲି କରଦାତା କରିଥିବା ଦାବି ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତାଙ୍କୁ ଖନନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକର ପିଛା ମାସିକ 35 ଟଙ୍କା ଭଡ଼ାରେ କେତେକ ଜମିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦଖଲ ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଚୁକ୍ତିର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାଭୁତି ରାଶି ଆଧାରରେ ପଟ୍ଟାଦାତା ନିକଟରେ ଜମା କରିବେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ରାଶି ଯାହା ପ୍ରତି ମାସର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାୟୋଜିତ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଭୁତି ଜମା ଉପରେ କୌଣସି ସୁଧ ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ କରଦାତା ଭଡ଼ା ରାଶିକୁ ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ ଭାବେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ଦାବିକୁ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, କରଦାତା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ *ଗୋଟାନ ଲାଇମ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍* * ଏବଂ *ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ* ମାମଲାରେ ତିନିଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଟି

ରାୟ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏକ ବୃହତ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: **1.1.***ଗୋଟାନ ଲାଇମ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ଏବଂ ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡର* ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାମଗ୍ରିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । *ଗୋଟାନ ଲାଇମ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍* ର ରାୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେହି ମାମଲାରେ ଏକକାଳୀନ ଦେୟ ନଥିଲା; ଏହା ସର୍ବନିମ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭଡ଼ା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବବାଦକୁ ଏକ ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱ ଦେୟ ସିଧାସଳଖ ଦେୟ ନୁହେଁ; ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା କଞ୍ଚାମାଲ ସହିତ ଜଡିତ; ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ନିକଟରେ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଚୂନ ପାଇବାର ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ଦେୟର ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ନିକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଚୂନ ପରିମାଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଏହି ରାୟରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡର ମାମଲା ଭିନ୍ନ ଥିଲା କାରଣ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଲାଭର ପୁଞ୍ଜି ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କିସ୍ତିରେ ଏକକାଳୀନ ଦେୟ ଥିଲା ।

** ଗୋଟାନ୍ ଲାଇମ୍ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ବନାମ ଆୟକର ଆଯୁକ୍ତ ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ, (1966) 59* I.T.R. **718,** ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1.2.ଏହି ମାମଲାଟି ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ମାମଲା ସହିତ ସମାନ ** ଏହି ମାମଲାର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, କରଦାତା ଭଡ଼ା ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମିର ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଥିଲା । କରଦାତା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ, "ଜମା" ଆକାରରେ, ମାସିକ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ରୀମ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପନ୍ଦର ବର୍ଷର ଭଡା ପାଇଁ, ପ୍ରତ୍ୟାଭୂତି ରାଶି ଭାବରେ ଏହାକୁ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତି ମାସର ଭଡ଼ା ବାବଦରେ ସମାୟୋଜିତ ହେବାର ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସୁଧ ନଥିଲା ।

** ପିଙ୍ଗଲ *ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ହାଇଦ୍ରାବାଦ, (1960)* 40 **I.T.R. 67, ମାମଲା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4858-59/1989 ।

ସି. ଆର. ସଂଖ୍ୟା 38 ଏବଂ 75 /1980 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 4.12.84 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ସଞ୍ଜୟ କୁନୁର ଏବଂ ଆର. ଏନ. କେଶୱାନୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ରଣବୀର ଚନ୍ଦ୍ର, ଏସ୍. କେ. ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ଏସ୍. ୱାସିମ ଏ. କାଦ୍ରି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭାରୁଚା, ଏହି ଅପିଲଗୁଡିକ ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ହାଇଦରାବାଦ (1960) 40 I.T.R. 67 ମାମଲାରେ ଏବଂ ଗୋଟାନ ଲାଇମ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ, (1966) *59 I.T.R. 718 ମାମଲା ଗୁଡିକରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଟି* ତିନିଜଣିଆ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ *ଦ୍ବନ୍ଦ୍ବର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।*

ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହିପରି ଥିଲା:

" ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ, ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 10,752 ଟଙ୍କା, କରଦାତା-କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟାବସାୟିକ ଲାଭର ଗଣନାରେ ଏକ ମଞ୍ଜୁରୀଯୋଗ୍ୟ ଛାଡ଼ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା କି? "

ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା ଆଦିତ୍ୟ ମିନେରାଲ୍ସ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡଠାରୁ 1972 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 8 ତାରିଖରେ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଥିଲେ । ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଯେ "ପଟ୍ଟାଦାତା ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଗଠନ କରୁଥିବା ଅନୁସୂଚୀ 'A' ରେ ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜମିର ଦଖଲ

ଡିସେମ୍ବର 1 ରୁ ପନ୍ଦର ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା କେବଳ Rs.35 (ପଇଁତିରିଶ ଟଙ୍କା) ମାସିକ ଭଡ଼ା ବବାଦକୁ ଏକ ହଜାର ନଅ ଶହ ସତୁରି ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ” ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 2 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "କରଦାତା ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାଭୁତି ରାଶି ମାଧମରେ ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କ , ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ପାଇଁ ଜମିର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ରାଶି ଜମା କରିବେ ଯାହା ପ୍ରତି ମାସର ଭଡ଼ା ବାବଦରେ ସମାୟୋଜିତ ହେବ । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଭୁତି ରାଶି ଜମା ଉପରେ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରଦାତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ସୁଧ ରହିବ ନାହିଁ । "ଖନନ ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ " କରଦାତାଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ, କରଦାତା ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ Rs.10,752 ଭଡ଼ା ରାଶି ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବାବଦରେ ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଶେଷରେ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଟିକସଦାତା ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ପିଙ୍ଗଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଗୋଟାନ୍ ଲାଇମ୍ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ *ଭୌତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି* । ଗୋଟାନ୍ ଲାଇମ୍ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ର ରାୟ ଉପରେ *କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା* ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ *ଦର୍ଶାଏ, ଯେ ସେହି* ମାମଲାରେ "କୌଣସି ଏକକାଳୀନ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ; ଏହା ପୂର୍ବ ସ୍ଥିରୀକୃତ-ଭଡ଼ା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱର ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯଦି ଏକ ମୂଳପୁଞ୍ଜି ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଭିନ୍ନ କିସ୍ତିରେ ମୂଳପୁଞ୍ଜି ପରିମାଣକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ଯଦି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ମୂଳପୁଞ୍ଜି ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହି ଦେୟ ମୂଳଧନ ପରିଶୋଧ ଭାବରେ ଏହାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହରାଇବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଯେ ଏହା ଏକ ବାର୍ଷିକ ରାଜସ୍ୱ ଭଡ଼ା ଦେୟ କି ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭଡାର ଏକ ମାମଲା ଥିଲା । ଏହି ରାୟରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡର ମାମଲା "ଭିନ୍ନ ଥିଲା କାରଣ, ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଲାଭର ପୁଞ୍ଜି ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କିସ୍ତିରେ ଏକକାଳୀନ ଦେୟ ଥିଲା" / *ଗୋଟାନ୍*

ଲାଇମ୍ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ "ସ୍ଥାୟୀ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ଦେୟ ନଥିଲା ; ଏହାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା କଞ୍ଚାମାଲ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । " ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି *ଗୋଟାନ୍ ଲାଇମ୍ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍* ତରଫରୁ ଏହି ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ନିକଟରେ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଚୂନ ପାଇବାର ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ଦେୟର, ନିକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଚୂନ ପରିମାଣ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲାରେ, ଯେପରି ଦଖଲ ମିଆଦ ପତ୍ରରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା, କରଦାତାଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବାକୁ ପଡିବ ତାହା ହେଉଛି ଦଖଲ ମିଆଦରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମିର ଭଡା । ଏହା ପ୍ରତି ମାସରେ ଏକର ପିଛା 35 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଦଖଲ ମିଆଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ, "ଜମା" ଆକାରରେ, ଏହି ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଭଡ଼ା ଟିକସଦାତାଙ୍କୁ ଆଗୁଆ ପଇଠ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଜମା ରାଶି 'ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦର ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ', ଅର୍ଥାତ୍, ପନ୍ଦର ବର୍ଷର ଭଡା ପାଇଁ ଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତି ମାସର ଭଡ଼ାରେ ସମାୟୋଜିତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସୁଧ ନଥିଲା ।

ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଯାହା ଆମକୁ ପ୍ରତୀୟମାନ , ଏହି ମାମଲା ପିଙ୍ଗଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ଏବଂ ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି   ଅବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।